

[Forsvarsministeren]

rets piloters ret til at søge anden beskæftigelse.

Jeg ser med megen bekymring på den store afgang af flyvevåbenets piloter, som en øget rekruttering af piloter fra bl.a. SAS' side vil kunne betyde. Det er derfor fortsat regeringens ønske at søge at få reduceret eller udskudt tidspunktet for den planlagte omfattende rekruttering af piloter.

Der henvises i øvrigt til mit svar på spørgsmål nr. S 294 af 26. november 1985.

Spm. nr. S 417

Til *miljøministeren* (12/12 85) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange fugle der omkommer ved kollisioner med kortbølgeradiofoniantenner i andre lande, f.eks. i Norge, Sverige, Finland eller Holland, svarende til de anlæg, der tænkes rejst ved Gylling Næs, og vil ministeren i den relation tilkendegive sin vurdering af artiklen »Fågelkollisioner med master och andra byggnadsverk« fra det svenske tidsskrift *Anser*, nr. 16, årgang 1977?«

Begrundelse

Af ministerens svar af 14. november 1985 på spørgsmål nr. S 229 fremgår, at fredningsstyrelsen har et vist overblik over størrelsen af de forskellige fuglebestande i det pågældende område, og at fredningsstyrelsen ønsker iværksat mere detaljerede undersøgelser af fugletrafikken på stedet med henblik på eventuel etablering af afværgeforanstaltninger.

Men spørgsmålet er, om ministeren også vil inddrage erfaringer fra eksisterende anlæg af den pågældende type i overvejelserne. Det er vigtigt, at der snart bliver etableret en tilstrækkelig kraftig kortbølgesender i Danmark, så de daglige nyheder fra Danmark kan nå stabilt ud til de 244.000 danskere, der befinder sig ude i verden, men det skal naturligvis ske miljømæssigt forsvarligt.

Svar (23/12 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Fredningsstyrelsen har oplyst, at styrelsen har iværksat en undersøgelse over, hvilke erfaringer der i vore nabolande på kontinen-

ter er med fuglekollisioner ved kortbølgeradiofoniantenner svarende til de anlæg, der tænkes rejst ved Gylling Næs. Fredningsstyrelsen vil dog først kunne meddele mig resultatet af undersøgelserne i begyndelsen af det nye år.

Hvad angår artiklen om fuglekollisioner med master og andre bygningsanlæg, som er publiceret af den svenske ornitolog Johnny Karlsson i det svenske tidsskrift *Anser* i 1977, har fredningsstyrelsens biologer givet følgende vurdering af artiklen, hvortil jeg kan henholde mig:

»Den svenske artikel er dels bygget op af en relativt grundig gengivelse af den foreliggende litteraturs oplysninger om fuglekollisioner ved bygningsanlæg, dels beskriver artiklen selvstændige undersøgelser over, hvad der er registreret af fuglekollisioner ved Televerkets master i Sverige.

Det fremgår af den svenske undersøgelse, at master, der er under 260 meter høje, i ringere grad er udsat for fuglekollisioner end de højere master. Således forekommer der ved en tredjedel af de master, som er over 260 meter høje, ofte fuglekollisioner, mens der ikke kendes til hyppige kollisioner ved master under den højde. Disse erfaringer synes at stemme med de udenlandske resultater fra enkeltstående master og antenner, der minder om de regiondækkende danske TV-sendemaster.

Den svenske undersøgelse viser, at det især er nattrækkende drosler, som kolliderer med Televerkets høje master. Kollisionshyppigheden er ifølge undersøgelsen desuden afhængig af fugletætheden og de aktuelle vejrforhold.

Der er ikke i undersøgelsen fra Sverige en entydig sammenhæng mellem kollisionsrisikoen ved høje master og masternes placering f.eks. ved kysten, selv om der synes at være en generel tendens til større kollisionsrisiko ved kysten.

I øvrigt er den svenske undersøgelse, hvad forfatteren også påpeger, relativt overfladisk, idet de kollisionsdræbte fugle er stikprøver, som er indsamlet på jorden i masternes umiddelbare nærhed om morgenen efter kollisionerne.«

Spm. nr. S 418